

ДЕФІЛЯДА ДЛЯ

ЛАУРЕАТА

Продовження.
Початок на 1 сторінці.

Батько Володимира Павловича був хазяйською людиною. Не дивно, що господарську жилку перейняли сини. Старший Євген у кінці сорокових років минулого століття «осідлав» трактор. Працював

сумлінно, про що свідчать два ордени за труд звитяжний. Молодший теж не цурався колгоспної праці. Та обов'язки помічника бригадира рільничої бригади, відверто кажучи, були йому не до душі. Тож коли випадала нагода сісти на кінну косарку, то ніяка сила не могла висадити його звідти.

- Де ти пропадав? - не раз дорікало йому начальство.

- Не кричіть на нього! - заступалися дядьки, - він півдня косив з нами.

Гайки і болти, запах масил і солярки були як наркотик для хлопця з Красног. Працював у колгоспі трактористом, комбайнером, а з 1969 року доля спровадила його у Млинів, де у ремонтно-транспортному підприємстві і знайшла слава раціоналізатора.

У 70-80-ті роки прізвище В.П.Бовчалюка частенько фігурувало на сторінках районної, обласної і навіть республіканської преси. Коли ж кілька років тому залишив роботу, то увагою його вже ніхто не втомлю-

мливчанина знайшлося місце на виставках у Києві, Москві.

Крім десятків, а, може, сотні рацпропозицій для сільськогосподарського виробництва млинівський самородок сконструював собі млина, сівалку для сівби буряків. До речі, тих сівалок «випустив у світ» штук з дванадцять і ними користується чимало жителів райцентру.

Технічний талант В.П.Бовчалюка країна оцінила трьома орденами, а за видатні досягнення у праці за підсумками 1982 року став лауреатом Державної премії Української РСР. Мабуть, це єдиний лауреат, який крім школи, курсів трактористів і профтехучилища більше азів наук ніде не осягав.

У 1985 році в РТП запровадили бригадний підряд. Як зауважує Володимир Павлович, із тим підрядом щось не клеїлося. У 1989 році В.П.Бовчалюк пішов на пенсію, та ще 10 літ працював. Однак виробництво поволі завмирало. Необхідна була його переорієнтація.

У 70-80-ті роки прізвище В.П.Бовчалюка частенько фігурувало на сторінках районної, обласної і навіть республіканської преси. Коли ж кілька років тому залишив роботу, то увагою його вже ніхто не втомлював. І ветеран праці переконався, що на колишній славі та заслугах у рай не в'їдеш, а на 142 гривні з копійками - не пошикуєш. Не дивно, що дружина змушена була податися на заробітки за кордон. Не обтяжений увагою пишучої братії, Володимир Павлович зустрів мене із цікавістю. Мовляв, кому потрібен пенсіонер. Як згодом з'ясувалося, цей пенсіонер вартий кількох десятків людей, бо за своє життя вніс стільки раціоналізаторських пропозицій, яких би вистачило на підрозділ науково-дослідного інституту сільськогосподарського машинобудування. Та автор винаходів обліку не вів. Врешті, хіба справа у кількості? Люди самі переконалися у вигоді від технічних конструкцій і реконструкцій Володимира Павловича. Скажімо, буряківники належно оцінили «мітлу» з двома валами (замість одного) для якіснішої очистки солодких коренів від гички, або пристосування для стійок копачів комбайна КС-61. Раціоналізаторським винаходам

У 1985 році в РТП запровадили бригадний підряд. Як зауважує Володимир Павлович, із тим підрядом щось не клеїлося. У 1989 році В.П.Бовчалюк пішов на пенсію, та ще 10 літ працював. Однак виробництво поволі завмирало. Необхідна була його переорієнтація. Тоді вніс старійшина колективу пропозицію купити млина і таким чином заробляти копійку для підприємства. Та його не підтримали. Пробували було виробляти плуги, борони, та й це прибутків не принесло. Коли ж маховик виробництва наблизився до нульової позначки, то ветеран залишив роботу, якою жив майже три десятиліття, а переminatися у цеху з ноги на ногу і лясати від бездіяльності не звик...

Коли серце заніє від спогадів, то іде Володимир Павлович на сповідь до старих колег - Петра Радчука, Миколи Мосіюка, Ігоря Локати. Та й з головою правління ВАТ «Млинівський агротех» Антоном Шиманським, головою профкому Романом Варійчуком на короткій нозі. Вони люди не горді, тож і вдома його відвідують, запрошують на різні дефіляди. Як не як, Володимир Павлович - акціонер підприємства. Усім акціонерам акціонер.

Віталій ТАРАСЮК.